

Kärnkraften, Vattenkraften och Naturresurslagen, NRL

Assar Nordebo
Kalix

När Sverige på 1960-talet beslutade om kärnkraft för elproduktion var motiveringen att anläggningskostnaden för ny vattenkraft skulle bli högre än för motsvarande energi från kärnkraft samt att risken för haveri var försumbart liten. Idag vet vi mer om riskerna och kostnaderna. Nobelpristagaren professor Hannes Alfvén övertygade Thorbjörn Fälldin om att kärnkraften inte är en tillförlitlig energikälla för människan. Enligt folkomröstningen år 1980 skulle kärnkraft-epoken vara slut år 2010.

Vattenkraften i Sverige

Rent tekniskt är det möjligt att fördubbla den nuvarande vattenkraften 65 TWh per år till 130 TWh. Elenergin från kärnkraftverken är nu ungefär 65 TWh per år. I Norge kommer mer än 99 procent av elenergi-produktionen, 121 TWh per år, från vattenkraft. I Sverige har vi nu en växande mängd vindkraft, solcellspaneler, solvärmepaneler och värmepumpar, vilket innebär att ett tillskott av 20 TWh ny vattenkraft inom en tioårsperiod skulle medföra att kärnkraften kunde avvecklas under samma tioårsperiod. Överskottsenergin under sommarhalvåret kunde Sverige, med god förtjänst,

sälja till Danmark och Tyskland. Utformningen av dessa vattenkraftverk skall naturligtvis vara sådan att det ekologiska och hydrologiska systemet i vattendragen behålles genom anläggandet av fisktrappor eller omlöp för fisken.

Naturresurslagen NRL, prop 185/86:3, numera Miljöbalken

Statsrådet Hans Gustafsson som formulerat NRL som innebär att vattenkraften i Torne-, Kalix-, Pite- och Vindelåven inte får nyttiggöras, har som utgångspunkt att detta icke nyttiggörande är ett riksintresse. Hur vet han det? Med riksintresse menas, enligt Nationalencyklopedin: "Något som är av intresse för rikets alla medborgare. Det krävs en folkomröstning som ger svar på frågan om ett statsråd skall få formulera en lag som innebär att största delen av norra Sveriges vattenkraftresurser skall rinna bort till ingen nytta till förmån för fortsatt livsfarlig kärnkraft."

Biflöden och källflöden

Under ovanstående rubrik skriver statsrådet: "Ett av huvudsyftena med lagförslaget är att det skall bidra till att god natur- och kulturmiljö bevaras." Sedan 1700-talet till långt in på 1900-talet har hundratals kvarnar och sågverk varit i drift i biflödena till nämnda älvar. Denna kulturhistoria med småskalig vattenkraft

och inte skadat det hydrologiska och ekologiska systemet nämner inte statsrådet ett enda ord om, vilket visar att han är helt okunnig om norra Sveriges småskaliga vattenkraftshistoria.

Tillåtligheten av små vattenkraftverk

Under denna rubrik skriver statsrådet att endast två situationer kan medföra tillstånd till ett minikraftverk i ett biflöde: "Det ena då t. ex dragning av en kraftledning kan innebära större inverkan på miljön än ett minikraftverk. Den andra situationen avser fall där det redan finns t ex en damm eller liknande."

En damm utgör ju ett totalt vandringshinder för fisken. Byggnadsformen strömkraftverk innebär att fiskväg alltid finnes vid sidan av stället där vatten uttages för vattenhjulet eller turbinen. Det är den byggnadsform som i hundratals år använts i älvarnas biflöden och som inte skadat det ekologiska systemet.

Kartbilagan till NRL, prop. 1985/86:3

Kartan visar de älvar och flöden som är undantagna från utbyggnad, men teckenförklaringen: "Älvar och älvräckor som skall skyddas mot utbyggnad", är en halvsanning. Eftersom biflödena inte är antydda på kartan så skulle teckenförklaringen ha va-

rit: "Älvar och älvräckor, som med sina biflöden skall skyddas mot utbyggnad."

Genom ovan beskrivna bedrägeri med en halv sanning lyckades statsrådet Hans Gustafsson vilseföra riksdagen att anta en lag som berövade minoritetsfolket i norra Sverige sin av gammal hävd och kultur nyttjade vattenkraft i älvarnas biflöden.

En ansökan år 1982 om tillstånd till ett minikraftverk i ett biflöde till biflöde i femte led till Kalix älv, vidarefördes till regeringen som vilade på målet till år 1985, då statsrådet Svante Lundkvist avstyrkte med den falska motiveringen att Kalixälvens vattensystem skall enligt prop 1977/78:57 undantas från utbyggnad. Sanningen var att nämnda huvudälvar, men inte biflödena, var undantagna från utbyggnad i nämnda prop till år 1987 då NRL började gälla. Dessutom införde statsrådet Birgitta Dahl ytterligare en lögn i målet år 1985 då hon skriver att alla projekt i ett biflöde hör till kategorin större omfattning eller ingripande beskaftenhet.

Vattendomaren i Luleå saknade civilkurage då han anslöt sig till regeringens falska lagformuleringar i stället för att tillämpa grundlagen 11 kap 2§: "Ingen myndighet, ej heller riksdagen, får bestämma hur domstol skall döma."

Dessa brott kan inte beivras. I boken *Rättsstaten åter!* av hov-

rättsrådet Brita Sundberg-Weitman år 1985, påvisar hon att Sverige, sedan ämbetsansvaret avskaffades av den socialdemokratiska regeringen år 1976, inte längre motsvarar definitionen av en rättsstat. Medborgarna har inte något reellt skydd ens mot allvarliga rättsövergrepp.

Europaparlamentets förnyelsebarhetsdirektiv 2001/77/EG och 2009/28/EG

Enligt detta direktiv skall ny vattenkraft främjas och inte diskrimineras som sker genom Miljöbalkens 4 kap 6§. Alltså är det Miljöbalkens 3 kap 1§ som skall tillämpas på vattendragen även i norra Sverige. Den paragrafen lyder: "Mark- och vattenområden skall användas för det eller de ändamål för vilka områdena är mest lämpade med hänsyn till beskaftenhet och läge samt föreliggande behov. Företräde skall ges sådan användning som medför en från allmän synpunkt god hushållning."

Alltså finns det anledning att 4 kap 6§ justeras eller avlägges enligt sjunde domarregeln: "Alla lagar skall vara sådana att de tjäna till de meniga bästa, och därför då lagen bliver skadlig, så är det icke mera lag, utan olag och bör avläggas."

Det behövs ingen kärnkraft i Sverige om man avlägger olagen 4 kap 6§, som dessutom är direkt motstridande 3 kap 1§.

Allsidig information om Libyen

Arne Bengtsson
Åby
strevis@bredband.net

Vi har gång efter annan påmint om att inte glömma övergrepp i historien, såsom förintelsen och folk mord vid olika tidpunkter. Det är då märkligt att påminnelser om tidigare Natoingrepp uteblir vid den pågående interventionen där Nato med "välsignelse" från FN beskjuter och bombar både trupper och byggnader i Libyen.

Det är viktigt att erinra oss om hur det gick till när Nato bombade Serbien i det forna Jugoslavien, där den ensidiga krigspropagandan formades av USA och Nato och som tongivande media förmedlade med stor genomslagskraft. Vår egen statsminister Carl Bildt var tillsammans med Helmuth Kohl snabb med att erkänna Kroatien innan dess gränser fastställdes och därmed inleddes raseringen av Jugoslavien.

Nu upprepas samma scenario, även här är mantrat att den pågående interventionen i Libyen, som i Jugoslavien, har humanitära syften. Det är då oförståeligt varför rebellerna den 19 mars tog "time out" och grundade en egen centralbank (Central Bank of Benghazi); detta innan de ens hade en regering. De privata bankerna i BIS, Bank for International Settlements har länge agerat för att få med arabvärldens banker/kapital.

Det har inte lyckats när det

gäller Libyens Centralbank, som är till 100 procent i statlig ägo och enligt Gadaffi ska inte banker vara privata och utan ansvar inför någon regering. Libyens Centralbank skapar sin egen valuta, den Libyska Dinaren, att användas till produktiv ekonomisk tillväxt, inte profit och bonus till roffande bankirer.

Många hävdar att det bara är oljan som striden gäller. Men då glöms det angelägna agerandet från privatbankerna. Det är nu läge för att påminna om att flera månader innan Amerika attackerade Irak började Saddam Hussein sälja olja i Euro, inte dollar. Ett hot mot USA:s valutareserv och dess dominans för petrodollar.

Även Gadaffi gjorde ett lika fräckt drag, att byta ut dollarn med Golden dinar, med förhoppning om en enad afrikansk kontinent, med denna valuta. Frankrikes president Nicolas Sarkozy, som nu snabbt startade attackerna mot Libyen, kallade Gadaffi "En fara för mänsklighetens finansiella säkerhet." Han blev inte motsagd.

Washington håller sig nu i bakgrunden, men är god sufflör och vill ha en despot ersatt med en annan. Installera en nyttig marionett som tar emot och lyder order. Det ska då inte vara en självständigt tänkande såsom Gadaffi, som oftast var med – men inte alltid – på alla direktiv. Det blev tillräckligt många för att vilja ha honom avsatt.

Är detta nya krig bara fråga

om olja eller banking? troligen bägge och vatten dessutom.

Med tanke på att det skapas en bank i ett tillstånd av uppror tyder på att det inte bara är några löst sammanslutna, gäng med rebeller som springer omkring utan ett raffinerat inflytande utifrån.

Andra mål är att kolonisera Libyen, balkanisera det likom Jugoslavien och Irak. Att förhindra demokratiseringens frambrytande, privatisera statliga företag, exploatera dess folk. Sedan etablera nya Pentagonbaser och kontrollera landets olje-, gas och andra resurser.

En viktig nyckeltillgång som fått liten uppmärksamhet är Libyas Great Man Made River (GMMR). The Nubian Sandstone Aquifer System (NSAS) ligger under fyra nordafrikanska länder – Chad, Egypten, Sudan och Libyen. Det kallas för världens största fossila vattensystem. Det är forntida och inte förnyelsebart.

Fakta visar att tre stora underjordiska vattenreservoarer ligger under Sahara. NSAS är störst och innehåller uppskattningsvis 37 000 kubikkilometer med vatten. Gadaffi kallar NSAS för "Världens Åttonde Underverk". Dess ställning anges vara det globalt största underjordiska nätverket av rörledningar och akvedukter, bestående av mer än 300 källor.

Detta lämnar dagligen 6,5 miljoner kubikmeter friskt vatten till libyerna och andra i regionen. Uppbyggnaden av denna vattenledning startade 1984 och fi-

nansierades av Gadaffi, utan lån från andra nationer eller banker i västvärlden. Projektet har hittills kostat 25 miljarder dollar.

Gadaffi hoppas att göra öknen lika grön som Libyens flagga.

Om rebellerna får en annan regim med starka privatkapitalistiska intressen, som leder till en privatisering av vattnet, är det absolut inte en mänsklig rättighet. En bombning av vattenreservoarerna kommer att bli en human katastrof, jämförbar med tsunamin i Japan.

Vidare bör vi reflektera över att Libyens folk är berättigade till fri läkarvård. Deras sjukhus har tillgång till världens bästa medicinska utrustning. Utbildningen i Libyen är fri. Begåvade unga människor har möjlighet att på statens bekostnad studera utomlands. Unga par som står i begrepp att gifta sig erhåller motsvarande 50 000 dollar som finansiellt stöd. För de som

ägnar sig åt odling gäller skattebefrielse.

En berättigad reflektion kom fram vid intervjuer med folk i Libyen. De hävdade bestämt att det internationella samfundet och media har blivit felinformerat angående kampen emot regimen: "Säg oss vem skulle inte tycka om en sådan regim?" Ryska läkare i Libyen har i ett öppet brev till Putin och Medvedev vädjat om veto mot bombningarna. "Om Amerika och EU idag ingenting har att göra, låt dem vända uppmärksamheten till Japans allvarliga belägenhet, Israels bombningar av Palestina, och lämna libyerna att själva klara sina interna problem".

Detta är ett ringa försök att lyfta fram annat än den ständiga, ensidiga propagandan för Nato och FN. Det finns mycket mer att söka upp och hålla fram om en ifrågasatt krigföring.

debatt@miljomagasinet.se

Välkommen med ditt inlägg på vår debattsida. Du väljer ämnet.

Vi förbehåller oss rätten att fritt välja bland insända inlägg samt att korta ner och redigera vid behov. Miljomagasinet tar inte ställning till uttryckta åsikter. Vi vill stimulera till debatt.

Skicka helst din insändare elektroniskt med e-post till:

debatt@miljomagasinet.se.

OBS! Klistra in texten i e-meddelandet direkt!

Skicka inte med en bifogad fil

Endast signerade inlägg publiceras. Alla debattinlägg publiceras med namn, ort och e-postadress, om vi känner till den. Meddela tydligt om du vill att andra uppgifter också skall stå, som telnummer eller hemsida.

Om du *inte* vill att vi anger din e-postadress måste du tala om det.